

Kak su zâjec i lesica putuvali
(Špajsna)

Zlatko Orgošević

Glas (♩ = 72)

Klavir

Zâ-jec i le-si-ca su pu-tu-va-li.

Ne-sla že-na pu-nu ko-ša-ru žêm-lji.

Vel-i le-si-ca zaj-cu: „Čuj, zâ-jec!

Ti le-zî, pak se fci-ni kak mr-tev, a ja bum pobra-la žêm-lje, pak bu-mu-dost. i-me-li,

(Hu-ja-jah) pak bu-mudost i - me - li! *ten.*

Zâ - jec lê - zè, a ba - ba je tê - la zâj - ca zê - ti, i kad se o - na pri - gnu - la, le - si - ca je

se - žem-lje po-brâ - la. Zâ-jec je vu - šel, a le - si - ca je vu - šla žem - lja - mi....

colla parte

On - da su i - šli dè - le...

ten.

i dě-šli di vo - de.

ten.

Ve - ll zá - jec le - si - ci: — Viš, le - si - ca, ka - kuv je o - ni sir! —

(Juj me - ni, Bo - žek dra - gil) Ka - kuv je o - ni sir? — (A)

pp

to im je bil — me - sec vu vo - di)

ten.

On - da se rép_ zmr - zel, a za - jec ji ve - li:

ten.

„Po-tr - pi do pro-le-tji ca dok se sto-pî, pak

ten.

doj - di, bu-mu je- li žem - lje!